

La penitenciar, birjar!

La începutul secolului, Caragiale, geniul dramaturgiei, își închide berăria Gambrinus și se hotărăște să părăsească țara. E dezgustat până la sațietate de proști, aflați la discreție în jurul lui și care-l șicanează fără răgaz. „Nu mai pot trăi aici”, spune el cu multă durere. Și se exilează la Berlin. Acum, la început de veac și de mileniu, situația dramaturgilor români e la fel de rea, dacă nu aproape catastrofală. Piesa românească e pe cale de dispariție. Ca și specia dramaturgilor, marginalizată și împinsă spre pieire. Mulți dintre cei ce ne-au dăruit opere de valoare și și-au mutat viața în pagina de manuscris, cu sacrificiu doar de ei știut, au trecut pe celălalt tărâm; cei rămași bat în retragere, sunt îngrediți precum chiaburii pe vremuri și se ascund ca în fața unei molime. De altfel, regizori importanți declară cu voce tare că nu există dramaturgie românească. Criticii nu o observă decât în treacăt sau o înconjoară cu solemnitate funebră. Valentin Silvestru, care apăra cu înțelepciune creația românească și o încuraja, a plecat și el în lumea umbrelor. Avem azi festivaluri naționale de dramaturgie contemporană, gale ale Naționalelor, fără piese românești! Se fac adaptări de către regizori prestigioși, care nu-și dau seama de ridicolul făcături lor. Ei întorc spatelul dramaturgiei naționale.

Dramaturgul român, care a izbutit opere de valoare în vremea dictaturii, cenzurii și „vizionărilor” crunte, e marginalizat, împins în lada de gunoi a istoriei. Acum, în statul de drept, în democrație – atâta câtă! –, acum, când lumea aclamă drepturile fundamentale ale omului nedramaturgul! E posibil ca la Gala Naționalelor să fie doar o piesă românească, și aceea adusă de Teatrul Național din Chișinău? Iată că e! Nu mai există dialog între scriitor și teatre. Nici măcar urmă de respect. Dacă trimiți o piesă fără să fi discutat înainte cu directorul sau cu secretarul literar, nu ți se spune nici măcar că au primit-o! Nici o vorbă. Tăcere! Stai cu ei la masă, te înțelegi, trimiți apoi piesa; rezultatul e același: nu-ți răspunde nimeni nimic. Te întâlnești cu cei în cauză pe urmă, la un spectacol, la un festival, vin spre tine ca vechi și buni prieteni, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Indiferența e sublimă. Bună, proastă, piesa trimisă unui teatru ar trebui să primească un răspuns, oricare ar fi el. Speraște inutile... Ușile teatrelor sunt bine zăvorâte. Le poți descuia cu bani, cu o sponsorizare bună și piesa ți se joacă, chiar dacă e o prostie, un rebut literar. Ministerul Culturii e mort pentru dramaturgia românească: nu sunt bani! Ce au de făcut dramaturgii noștri? Nu se pot exila. Și exilul se aprobă greu de

către cei din Vest, numai după „lupte seculare”. Eu am găsit o soluție! O împărtășesc și altora. Voi reveni pe scene cu mari onoruri, cu surle și trâmbițe. Cum? Voi comite o infracțiune penală, voi fi judecat, condamnat. La pușcărie voi începe o viață nouă, lipsită de griji; acolo vin actori, pictori, sociologi, cântăreți de muzică ușoară, să facă viața criminalilor, jefuitoarelor și violatorilor mai ușoară, mai frumoasă; nu ai de plătit lumină, gaz, apă, chirie! Mai mult: chiar deținuții scriu sau joacă piese de teatru, deschid expoziții de artă... Întemnițații sunt mai bine îngrijiți, ocrotiți și ajutați decât cei ce au trudit cinstit o viață întregă și care trăiesc sub pragul sărăciei; unii locuiesc în bordeie și peșteri, se hrănesc cu carne de pisici sau câini morți, în vreme ce deținuții nu pot vedea emisiunile TV decât... color! Eu voi scrie în penitenciar piese, mă vor descoperi regizorii care vin acolo și mă vor lansa cu pompă – că dă bine și pentru Vest – pe scene, arătând ce umană, ce luminoasă e societatea noastră. Iată, dar, șansa mea de a mă relansa în dramaturgie. Singura care mi-a mai rămas. Nu pot s-o las să-mi scape. Care va să zică, mă sui degrabă într-o birjar și comand:

– La penitenciar, birjar!

Viorel Cacoveanu

talon de abonament

pentru România

3 luni ■ 30 000 lei
6 luni ■ 60 000 lei

pentru Europa

3 luni ■ 20 USD
6 luni ■ 39 USD
12 luni ■ 70 USD

pentru America

3 luni ■ 20 USD
6 luni ■ 39 USD
12 luni ■ 68 USD

începând cu luna

Am plătit prin mandat postal numărul

în contul nr. 0124378914 deschis la banca
ING BARINGS pentru SC NDC SRL București,
Oficiul Poștal nr. 33 C.P. 130

Talonul de abonament împreună cu dovada
plății vor fi trimise pe adresa:
Scena, C.P. 1-831, 70700 București,
Oficiul Poștal 1, str. Matei Millo 10-12

ATENȚIE!

Plata abonamentului se face până la data de 20
a lunii, acesta fiind onorat în luna imediat următoare.
Pentru informații suplimentare contactați-ne la tel:
(01) 223 21 00 sau 223 21 01

Nume

Prenume

Sex Vârsta Ocupația

Adresa

Localitate Județ

Cod Poștal Telefon

Data Semnătura